

עמ"ת 12630/02/21 - סטפן וניוק נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 12630-02-21 (עציר)
תיק חיצוני: 77663/2021

בפני
עוררים
נגד
משיבים
החלטה

כבוד השופט ניצן סילמן
סטפן וניוק (עציר)
מדינת ישראל

ערר על החלטת כב' בית משפט השלום לתעבורה (כב' השופטת כרמית פאר גינת) מיום 2/2/21 במ"ת 6679-01-21.

1. בקליפת האגוז- כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רשיון נהיגה (מעולם לא הוציא), נהיגה ברכב ללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש, ונהיגה תחת השפעת סמים משכרים או משקאות משכרים.
2. אם נברור הבר מן התבן, עיקרו של הערר עוסק בשתי סוגיות ראייתיות, שעניין תשתית, גם ברמה הלכאורית, בנוגע לנהיגה בפסילה ובנוגע לנהיגה תחת השפעת סמים; בנוגע לנהיגה בפסילה, טוען העורר כי הואיל וגזר הדין הפוסל אותו מנהיגה ניתן שלא בנוכחותו, ואין רישיון שעליו להפקיד (שהרי אינו מורשה), יש למנות הפסילה ממועד גזר הדין; ממועד זה חלף פרק זמן של 18 חודשים (פרק הזמן לו נפסל העורר מנהיגה) ועל כן אין מקום להאשימו באישום נהיגה בפסילה.
3. המאשימה טוענת בראש טיעון זה, כי מניין הפסילה יימנה ממועד יידוע העורר, מועד שהנו אוגוסט 2020 (כך גם עולה בחקירתו).
4. עוד טוען העורר כי עת נעצר, ביקש שוטר כי יציג תכולת כיסיו; דרישת החיפוש לא היתה מוצדקת (אליבא העורר) ועל כן דו"ח המאפיינים ודגימת השתן אשר בוצעו בעקבותיה אינם קבילים ולמצער פגום.
5. בדיון מיום 8/2/21 שטחו הצדדים טענותיהם.
6. שקלתי אם להיכנס לגוף הדברים, שהרי מקומם בתיק העיקרי; יחד עם זאת סברתי כי גם שופט המעצר אינו יכול להתעלם לחלוטין מטענות הגנה שמשמען מהותי.
7. הלכה ידועה היא כי לצורך ההכרעה בשאלה האם יש מקום לעצור נאשם עד תום ההליכים נגדו אם לאו, יש לבחון את חומר הראיות הגולמי, טרם עיבודו במסגרת ההליך הפלילי. בשלב זה של המעצר, יש לבחון האם קיים סיכוי סביר להוכחת אשמתו של הנאשם בסיום המשפט, בהתבסס על

מלוא חומר החקירה, לרבות זה התומך בעמדת הנאשם, כאשר חומר הראיות טרם עבר את "מסננת" החקירה הנגדית [ראו בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(2), 133 (1996) וראו גם: בש"פ 6458/08 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 31.7.08)]. בש"פ 10234/08 אבולקיעאן נ' מדינת ישראל, (14.12.2008) פסקה 26.

8. כעת אעבור לבחינת הטענות גופן.
9. אשר לשאלת מניין הפסילה, סבורני כי אכן קיים קושי ראיתי; מדובר במנין פסילה של מי שמעולם לא הוציא רישיון נהיגה ועל כן אינו יכול להפקיד רישיון או תצהיר חלף רישיון.
10. ראשית- בסוגיות של הפקדת רישיון ונהלי עבודה בנושא, דנה לאחרונה כב' השופטת דויד (פל"א 3673-08-19) מ"י נ' חאלדי; כב' השופטת דויד מפנה לנוהל פ-5/08 סעיף 4.2 הקובע כי "בהעדר החלטה המורה על מנין הפסילה ו/או על היותו של הנאשם בלתי מורשה לנהיגה, יגיש למזכירות בית המשפט אישור ממועד התעבורה המעיד כי איננו מורשה לנהיגה. תאריך ההפקדה יהיה **מועד גזר הדין, אלא אם הוחלט אחרת**". ראה גם סעיף 42 (א) לפקודת התעבורה. באותה פרשה ציינה כב' השופטת דויד (ובצדק ציינה), כי תקנה 557 לתקנות התעבורה, אינה עוסקת במי שמעולם לא היה מורשה.
11. שנית- רע"פ 7431/10 פלוני נ' מ"י, הנזכר בערר, מצדד אף הוא בעמדת העורר, וקובע כי "**תימנה תקופת הפסילה מהמועד שנקבע בגזר הדין.. ואין על נאשם החובה להמציא תצהיר**". אזכיר- מדובר בעורר אשר נקבע לגביו כי אינו מורשה.
12. שלישית- גזר הדין עצמו מצוין את תקופת הפסילה "לאלתר". שאלת המודעות לגזר מעלה או מורידה לעניין אפשרות האישום בנהיגה בפסילה, אך אינה גורעת ממניין הפסילה.
13. רביעית- על פי תדפיס המרשם הפלילי שצירפה המשיבה עצמה (!!), נמנית תקופת הפסילה מיום גזר הדין- 6/9/18 (ראה נספח "ב").
14. חמישית- להבנתי גם הודעת מזכירות בית המשפט בחדרה בדבר הפסילה, ציינה את מועד גזר הדין כמועד מניין הפסילה.
15. גם אם אין בכך להכריע, לפחות מבחינת הראיות לכאורה מלמד הדבר על חולשה בטענת הנהיגה בפסילה.
16. אשר לשאלת החיפוש- גם כאן התשתית הראייתית, גם בשלב לכאורי זה, אינה מושלמת; דו"ח הפעולה של השוטר וג'די אבו רעד מצוין אמנם כי העורר "לא היה מובן, דיבר לא ברור היה לו קשה לדבר בעברית היה ממש לחוץ ורועד". יצוין כי יתר דוחות הפעולה בתיק מפנים לאותו דוח של השוטר וג'די.
17. השאלה אם מצבו של העורר כפי שתואר ע"י השוטר הצדיקה חיפוש (בהתאם להלכת בן חיים), אינה נקייה מספיקות לשלב זה; עובדתית- **המאשימה בחרה שלא להאשים העורר בהחזקת סם**.
18. דווקא כתב האישום המקל, הוא המלמד על קושי לכאורה, שהרי בדיקת המאפיינים והשתן לאחריה באו, אליבא כל הדיעות, לאחר דרישות השוטר מהעורר.

19. כאן יש לציין כי הקושי הראייתי אינו כפי המצוין בנושא הפסילה; קיים קושי אך דינו להתברר בתיק העיקרי במיוחד אגב שמיעת השוטר וג'די.
20. לטענת חיפוש ומשמעה- "גם אילו סברתי שהופרה זכות של העוררים, ועל פני הדברים אני רואה כן אף שבידי העוררים לשוב לכך בהליך העיקרי, אין בידי להיעתר לערר - וזאת מאחר שבאיזון שבין עוצמת הפגם לכאורה לבין השיקולים שתומכים בהמשך מעצרו של העוררים בענייננו, ידם של האחרונים על העליונה. רוצה לומר, כי אין בעוצמת הפגם הנטען בענייננו כדי להביא לשחרורם של העוררים בהתחשב באיזון מובהק אל מול האינטרס הציבורי בהמשך מעצרו בנסיבות המקרה" בש"פ 1636/13 קאניאוונג נ' מדינת ישראל (24.3.2013).
21. למשמעות שאלת החיפוש, יכול ותהיה השפעה על המשך הדברים (בחינת פירות העץ המורעל) אך עניין זה במובהק לתיק העיקרי. אפנה גם לעניין בג"ץ 4455/19 טבקה נ' מ"י, מהימים האחרונים, העוסק בסמכויות שוטר.
22. אמנם, דו"ח מאפיינים לגישתי אינו טעון יס"ל (להבדיל מאקט החיפוש); אלא שבמקרה דנן מדובר במחסום שהוקם לצורכי בדיקת ואכיפת תקנות קורונה, וכלל לא ברור אם אלמלא החיפוש, היתה מבוצעת בדיקה לא כל שכן בדיקת שתן בהמשך.
23. אשר לעילת המעצר- ברור לחלוטין כי אם קיים קושי בנוגע לנהיגה בפסילה וקיים קושי מה גם בנוגע לנהיגה תחת השפעה, ברור כי עצמת העילה אינה כפי העולה מכתב האישום כפי שהוא במקור.
24. אשר למב"דים- הגשתם בהליך המעצר אינה פשיטא; כאשר הרישום הפלילי כולל "תיקים פתוחים" ("ממתין לבירור דין"), אין די בעצם אזכורם ברישום הפלילי, כדי לקבוע מניה וביה מסוכנות, רק על פי רישום זה [בש"פ 6718/06 פלוני נ' מדינת ישראל (10.9.2006); רע"פ 1021/07 פלוני נ' מדינת ישראל (30.12.2009)].
25. עם זאת נאמר לעניין הגשת מב"דים בשלב של הליכי מעצר, וככל שאלו עניינם בכתבי אישום מגובשים, כי ניתן יהיה להביאם בפני שופט לצורך גיבוש דעה מושכלת יותר. ואולם, גם במצב זה, על הדברים להיעשות במשנה זהירות ובמשורה.

ראו לעניין זה בש"פ 9583/11 אלטלאלקה נ' מדינת ישראל (27.12.11), פסקה ז':

"אשר לכתבי אישום, נאמר שם כי יש ביניהם למב"דים שוני מסוים, שכן כתבי אישום "עברו כבר מסננת תביעתית לעניין ראיות לכאורה, ולגביהם המבחן מטבעו גמיש יותר, אף שגם כאן יפה זהירות" (פסקה ד(3)). לעניין זה ציין השופט דנציגר בבש"פ 7947/10 הנזכר (פסקה 10), כי הגשת כתבי אישום צריכה להיות מוגבלת למקרים שיש ערך מוסף להגשתם "והאישומים מהווים נדבך מרכזי" (הדגשה במקור) בטעונו התביעה לעניין המעצר. עולה מן האמור, כי מב"דים "סתם" אין להגיש ככלל אלא אם מתלווה לכך חומר של ראיות לכאורה, ולגבי כתבי אישום תלויים ועומדים הדבר מתקבל יותר, כדי להציג לבית המשפט מלוא התמונה הנוגעת לחשוד, אך אל מול טענות שכנגד מצד ההגנה יש מקום להצגת החומר שבתיק, והכל בגישה של שכל ישר בכל מקרה."

26. מארג הדברים לעת זז, הקשיים עליהם הצבעתי לעיל, באישומים המרכזיים (ברי כי אין כל קושי באישום בנהיגה

בהיותו בלתי מורשה) מצדיקים בחינה מוקדמת של מערך.

27. בנסיבות אלו, יושב התיק לבית המשפט קמא; בית המשפט קמא יבחן חלופה נוספת על המפקחת שהוצעה (מערך פיקוח מלא), וישקול הצורך גם בעיבוי החלופה במידת הצורך, אף טרם קבלת תסקיר, בהינתן הקשיים כאמור.

ניתנה היום, כ"ט שבט תשפ"א, 11 פברואר 2021, בהעדר
הצדדים.